

Acció Ciudadana

setmanari republicà - d'esquerra catalana

de la nostra petita vida local

petita ullada retrospectiva

Fins el catorze d'Abril passat, els homes que regien els destins de la vida municipal d'Olot—com en la majoria de tots els pobles de Catalunya i d'Espanya—eren uns senyorassos que fumaven uns cigars enormes, sabien mantenir una *pose* estudiadament impressionant i donar-se uns aires de major contribuent que enamoraven. Eren uns senyors fets expressos per a lluir el jaqué i la copalta en totes les processons i per asseure's amb infatuada dignitat a la dreta o a l'esquerra del rei o dels seus ministres. Però, salvant rares excepcions, desseguida compreníeu que dintre aquell jaqué hi havia una carcassa morta i que era una cosa força discutible que fossin realment caps allò que hi havia dessota aquells impressionants barrets.

La manera per la qual eren elegits, la sap tothom. Compra de vots, coaccions, amenaces, guardia civil al carrer. No guanyaren ni un sol sufragi que representés un ideal, un estat de consciència, perquè per a triomfar s'havien emparat sempre en la inconsciència ciutadana d'una gran massa d'electors. I així manaven. Manaren anys i anys, i val a dir que feien goig de veure'ls tan ben repapats en els escons consistorials, tan mudadets, tan distingits... i tan fatxendes.

de dirigents a dirigits

Però arribà aquell dotze d'abril històric. I el poble, que una abstinència política de set anys havia fet mudar i recapacitar, compregué, per fi, que molt sovint dessota un barret imponent pot haver-hi una solemne carabassa. Que per a regir els destins de la ciutat, per a ben administrar-la i fer-la créixer, no necessita senyorassos engreïts que facin goig a les processons i mirin de reüll a tothom qui no paga una contribució elevada, sinó que precisen homes que sàpiguen estimar-la i puguin sentir les mateixes reivindicacions que el poble que representen.

I succeí allò que els senyorassos mai s'haurien pensat. Que el poble es desentengués de llur aparatositat fatxendera i buida per elegir uns altres homes del seu propi braç, més humils, menys fatxendes, però amb el cor ple d'unes ànsies renovadores...

olot, 28 de febrer 1932.—any III.—núm. CIII.
redacció i administració: concentració republicana

val 15 cts.